

ارزیابی تناسب مکانی برای توسعه اکوتوریسم در حوزه آبخیز ایانه - بزرگدشت استان اصفهان با استفاده از تحلیل سلسه‌مراتبی

فصلنامه علمی پژوهشی گردشگری و توریسم

محسن رزاقی ایانه^۱، حمیدرضا جعفری^۲، حسن هویدی^۳، حمیدرضا پیروان^۴

DOI:10.22034/jtd.2021.289736.2366

چکیده

هدف از این پژوهش، شناسایی، ارزیابی و معرفی پنهانهای مستعد گردشگری نوع اکوتوریسمی در حوضه آبریز «ایانه - بزرگدشت» به دلیل پتانسیل‌های منحصر به فرد طبیعی و فرهنگی - تاریخی و انسانی است. فاکتورهای مؤثر در مکان‌یابی مناطق مستعد در این تحقیق، شامل نه متغیر زیست‌محیطی است که پس از رقومی‌سازی نقشه‌های پایه و تهیه پرسش‌نامه تحلیل سلسه‌مراتبی (AHP) از کارشناسان خبره درخصوص اهمیت نسبی معیارها و وزیرمعیارها به نسبت هم نظرسنجی شد. در این پژوهش، معیارهای جاده، رودخانه، پوشش گیاهی و خدمات اقامتی بیشترین تأثیر را در انتخاب مکان مناسب اکوتوریسم به خود اختصاص دادند و پس از آن، به ترتیب اثرگذاری، معیارهای رستوران، چشممه، مظهر قنات و محدوده رosta قرار گرفته‌اند. در محیط سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) با استفاده از نرم‌افزار اکسپرت چویس براساس وزن‌های به دست آمده از مدل یادشده و پردازش آن، نقشه رتبه‌بندی درجات تناسب برای اکوتوریسم در سه رده ضعیف، متوسط و خوب تهیه شد. این نقشه، با ۵۹ مکان کنترلی در بازدیدهای میدانی صحبت‌سنگی شد و کلیه مکان‌های مستعد گردشگری در محدوده خوب قرار گرفته‌اند که صحبت این نقشه را تأیید می‌کند. جذاب‌ترین مناطق حوضه، که حدود ۲۵ درصد سطح حوضه را شامل می‌شود، با رتبه خوب، در قسمت‌های مرکزی حوضه و در راستای مسیر مواصلاتی بین روستاهای منطقه قرار دارد. مناطق با جذابیت متوسط، که حدود ۴۶ درصد سطح حوضه را دربر می‌گیرد، عمدها در بخش جنوبی حوضه و در محدوده منطقه حفاظت‌شده محیط زیست واقع شده است. مناطق با جذابیت کم با میزان گسترش حدود ۲۹ درصد مساحت منطقه، عمدها در شمال غرب و جنوب غرب حوضه گسترش دارد و به صورت لکه‌هایی نیز در سایر مناطق حوضه ملاحظه می‌شود.

واژه‌های کلیدی:

جذابیت طبیعی، ظرفیت‌های گردشگری، توسعه پایدار، میراث طبیعی، میراث فرهنگی، ژئوتوریسم

مقدمه

برای اکوتوریسم تعاریف متعددی ارائه شده است که در اینجا به چند مورد اشاره می‌شود. بازدید از یک منطقه به منظور مشاهده سرزمین، جانوران، گیاهان دست‌نخورده در آن منطقه را اکوتوریسم می‌نامند (زاده‌ی، ۱۳۸۶) سفر به طبیعت به‌نحوی که در عین احترام گذارده شود در تعریف اکوتوریسم آمده است. در تعریفی دیگر، اکوتوریسم یعنی مسافرت به نواحی طبیعی تقریباً دست‌نخورده با هدف یادگیری، تحسین و استفاده از مناظر طبیعی، حیات وحش و همچنین نمودهای فرهنگی گذشته و حال مردم‌بومی. زاده‌ی (۱۳۸۶)

- دانشجوی دکتری برنامه‌ریزی محیط زیست، پردیس بین‌المللی ارس دانشگاه تهران، تهران، ایران
- استاد دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول): hjfafari@ut.ac.ir
- استادیار دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران، تهران، ایران
- دانشیار سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، پژوهشکده حفاظت خاک، تهران، ایران

انجمن علمی گردشگری ایران

اکوتوریسم را ترکیبی از ماجرا، آموزش و تفریح تعریف کرده است.

مؤسسهٔ ملی اکوتوریسم کشور استرالیا اکوتوریسم را چنین تعریف می‌کند: اکوتوریسم طبیعت‌گرا با آموزش و آگاهی دربارهٔ محیط زیست طبیعی توانمند است و به‌گونه‌ای مدیریت می‌شود که از نظر اکولوژیکی پایدار باشد. اتحادیهٔ بین‌المللی محافظت از طبیعت (IUCN) اکوتوریسم را چنین تعریف کرده است: اکوتوریسم عبارت است از مسافرت مسئولانه به نواحی نسبتاً بکر طبیعی به‌منظور لذت‌بردن از طبیعت؛ به‌نحوی که تأثیرات منفی کمی در طبیعت بگذارد و زمینهٔ مشارکت اقتصادی-اجتماعی جمعیت بومی را فراهم آورد. جامعهٔ بین‌المللی اکوتوریسم (IES) اکوتوریسم را مسافرت مسئولانه به نواحی طبیعی می‌داند که محیط زیست را محافظت و رفاه مردم محلی را تأمین می‌کند. زاهدی (۱۳۸۶) اکوتوریسم را مسافرت مسئولانه و مبتنی بر اصول پایداری به نواحی طبیعی به‌منظور بهره‌گیری معنوی و ارضای نیازهای روحی و روانی می‌داند؛ به‌گونه‌ای که با شناخت و کسب آگاهی و احترام به نظام ارزش‌های مردم محلی توانمند باشد و به محافظت از نواحی طبیعی و ارتفاعی رفاه جامعهٔ میزبان کمک کند.

حساسیت به مسائل اکولوژیکی در رابطه با طبیعت و توجه به ارتباط میان توریسم و محیط زیست در دهه ۱۹۶۰ آغاز شد و هتزر (۱۹۶۵) اولین کسی بود که واژهٔ اکوتوریسم را در توصیف رابطهٔ بین توریست‌ها، محیط زیست و فرهنگ‌های بومی به کار برد. هتزر به چهار معیار در توریسم مسئول اشاره کرده است:

۱) کمترین اثر بر محیط زیست؛

۲) کمترین اثر بر فرهنگ‌های بومی و بیشترین

احترام به آن‌ها؛

۳) بیشترین مزایای اقتصادی برای مردم میزبان؛

۴) بیشترین رضایت برای توریست.

برخی محققان توریست و تفریج را به دو دستهٔ متمرکز و گسترده تقسیم می‌کنند که تعاریف هریک به قرار زیر است:

تفریج گسترده: شامل آن دسته از تفریج‌های است که نیاز به توسعهٔ ندارند، مانند کوهنوردی و شکاری با به توسعهٔ اندک نیاز دارند مانند ماهیگیری، صحراءگردی، اسب‌سواری و تماشای جانوران در طبیعت (مخذوم، ۱۳۸۹).

تفریج متمرکز: شامل آن دسته از تفریج‌های است که نیاز به توسعهٔ دارند؛ مانند شنا، اسکی، اردوزدن، دوچرخه‌رانی و بازدید از آثار فرهنگی.

برای برنامه‌ریزی اکوتوریسم در هر منطقه لازم است توان اکولوژیک آن منطقه بررسی و تعیین شود. توان اکولوژیکی عبارت است از: برآورده استفاده ممکن انسان از سرمایهٔ برای کاربری‌های کشاورزی، مرتع‌داری، جنگل‌داری، پارک‌داری (حفظت، توریسم)، آبزی‌پروری، امور نظامی و مهندسی و توسعهٔ شهری، صنعتی و روتاستایی در چارچوب استفاده‌های کشاورزی، صنعت، خدمات و بازرگانی. یکی از روش‌های مناسب برای تعیین مناطق مستعد گردشگری و اولویت‌بندی استعداد یک منطقه، روش تصمیم‌گیری چند معیاری است که در آن، بر مبنای هدفی معین و با استفاده از معیارها یا سنجه‌های گوناگون و وزن‌دهی به هریک از آن‌ها از میان گرینه‌ها یا آلتنتاتیوها، گزینهٔ مرجح و با اولویت را برای هدفی خاص می‌توان برگزید و سایر گزینه‌ها را نیز رتبه‌بندی کرد.

صنعت توریسم به دلیل اهمیتی که دارد توجه دانشمندان علوم محیطی و برنامه‌ریزی را به خود معطوف داشته است. در زمینهٔ اکوتوریسم، مطالعات و پژوهش‌های بسیاری در ایران و جهان انجام شده است. معیارها و فاکتورهای گوناگونی برای رونق‌بخشی توریسم تعریف و به روشهای متفاوت ارزیابی شده‌اند. در ادامه به پاره‌ای از آن‌ها اشاره شده است. یافته‌های نشان می‌دهد که گردشگری تجربه‌ای است که بدون توجه به پیشینه قومی، روابط اجتماعی را بین مردم ایجاد و تقویت می‌کند (Mura & Wijesinghe, 2020). کیانی سلامی و همکاران (۱۳۹۶) در استان چهارمحال و بختیاری، موضوع توان اکولوژیک محیط برای تعیین مناطق مستعد طبیعت‌گردی را بررسی کرده‌اند. به‌منظور رسیدن به این هدف، از دوروش استنادی و میدانی استفاده شده است. در این تحقیق، توان اکولوژیک به روشنی مبین در منطقه تعیین شد و یافتهٔ حاصل حاکی از آن است که شهرستان لردگان بیشترین و شهرستان بروجن کمترین سطح مناسب تفریج گسترشده را به خود اختصاص داده‌اند. یمانی و همکاران (۱۳۹۶) به‌منظور برنامه‌ریزی کاربری اراضی با هدف توسعهٔ گردشگری منطقه شهرستان اشنویه با رویکرد ارزیابی چند عامله از ده متغیر طبقات ارتفاعی، شیب، جهت شیب، گسل، خاک، لیتولوژی، پوشش زمین، راه ارتباطی، پتانسیل سیلاب و زمین‌لغزش استفاده کرده‌اند و با آنالیز داده‌ها براساس مدل‌های ای‌اچ‌پی و ای‌ان‌پی (ANP)

به باور Laurance و همکاران (۲۰۰۵)، پتانسیل‌یابی تفریحی متکی بر طبیعت، ابزاری برای ارتقای سطوح اجتماعی و اقتصادی مردم بومی و راهکار مدیریتی تجربه شده در عرصه‌های منابع طبیعی به شمار می‌آید.

پیروان و پیروان (۱۳۹۵) با معرفی ژئومورفوسایت‌های منطقه‌ای ابیانه - برزرود، به کمک روش رینارد، ارزش علمی-تاریخی و فرهنگی هفت ژئوسایت را بررسی کردند. در این بررسی مشخص شد که منطقه در اکوتوریسم توان بالا دارد و با توجه به حجم بالای سالانه گردشگران، حفاظت فیزیکی ژئومورفوسایت‌های منطقه ضروری به نظر می‌رسد. این محققان یادآور شدند که تاکنون به دلیل ضعف مدیریتی حاکم بر کشور درخصوص به کارگیری توان بالقوه محیطی، در منطقه پادشاه، کاری اساسی انجام نشده است و در صورت برنامه‌ریزی مدون و جلب مشارکت مردمی، منطقه حاضر پتانسیل لازم را در زمینه کسب درآمد و تأمین معیشت برای افراد محلی دارد. کارگر (۱۳۹۳)

با استفاده از تکنیک سوات (SWOT)، شاخص‌های مؤثر در توسعه گردشگری پایدار در روستای ابیانه را براساس مشاهدات میدانی، نظرسنجی از کارشناسان توسعه روستایی و گردشگری بررسی کرده است. نتایج کار ایشان بیانگر این موضوع است که از میان شاخص‌های مطالعه شده، وجود جاذبه منحصر به فرد گردشگری از نوع مسکن و معماری رosta، مهم‌ترین نقطه قوت و شاخص کمبود و نامناسب بودن اقامتگاه‌ها و مکان‌های سکونتی برای گردشگران مهم‌ترین نقطه ضعف و شاخص تخریب محیط تهدیدی در امر توسعه گردشگری پایدار روستای ابیانه است. موسوی و همکاران (۱۳۹۶) با ارزیابی توان اکولوژیکی شهرستان شهر رضا، توسعه تفریح متمرکز و گسترش را بررسی کرده‌اند. پارامترهایی مانند شیب، جهت شیب، رده خاک، سنگ بستر، پوشش گیاهی، دما و ساعات آفتابی تهیه و با اعمال حدایات آستانه‌ای، نقشه مناطق مناسب از منظر هر پارامتر ترسیم شد. سپس با تلفیق نقشه‌های مناطق مستعد، نقشه نهایی توسعه تفریح گسترش و متمرکز اکوتوریسم منطقه تهیه شد. انطباق بالای مکانی جاذبه‌های طبیعی و مراکز رosta تابعی با طبقات تفریحی حاکی از دقیقت قابل قبول مدل اکولوژیکی توسعه توریسم و نیز نقشه آمایشی - فضایی توسعه اکوتوریسم شهرستان شهر رضا بیان شده است. بیژنی و همکاران (۱۳۹۶) با استفاده از عواملی نظیر تنوع اقلیمی، جاذبه‌های تاریخی و فرهنگی، جاذبه‌های مذهبی و طبیعی و استخراج

و استفاده افزار آرک جی‌آی اس ۱ و سوپر دسیئن ۲ و همچنین با استفاده از تحلیلگرهای فضایی در محیط‌های مذکور به پهنه‌بندي فضایی گردشگری با سه طبقه کیفی منوع، مشروط و مجاز دست یافتند. شجاعی و همکاران (۱۳۹۲) پهنه‌های مستعد طبیعت‌گردی استان قم و اولویت‌بندی آن‌ها را تعیین کرده‌اند. در همین راستا، از مدل ارزیابی توان اکولوژیکی برای شناسایی پهنه‌های مستعد و از روش تحلیل سلسه‌مراتبی برای اولویت‌بندی این پهنه‌ها بهره گرفته شده است. در این مدل، از فاکتورهای درصد شیب، جهت شیب، بافت خاک، عمق خاک، سنگ مادر، کیفیت آب، کمیت آب و ترکیب گونه‌گیاهی استفاده شده است. از میان پهنه‌های مستعد طبیعت‌گردی، شش پهنه شناسایی و به روش ای اچ‌پی و براساس پنج معیار و ۲۹ زیرمعیار اولویت‌بندی شده‌اند. مناطق حوض سلطان، کهک، دستجرد، سلفچگان، قهان و پلنگ دره به ترتیب با بیشترین اولویت معرفی شدند.

صفاری و همکاران (۱۳۹۱) برای تعیین پهنه‌های مستعد توسعه اکوتوریسم در شهرستان کازرون، براساس فاکتورهای اطلاعاتی مختلف، شامل لایه‌های پوشش گیاهی، هم‌دما، مسیرهای ارتباطی، مکان‌های اقامتی و پذیرایی، شبکه آبراهه، چشممه‌ها و دریاچه‌ها با آنالیز تحلیل سلسه‌مراتبی، نقشه پهنه‌بندی اکوتوریسم شهرستان کازرون را تهیه و مهم‌ترین ژئومورفوسایت‌های منطقه را معرفی کردند. بزم آرا بلشتی و همکاران (۱۳۹۶) برای توسعه اکوتوریسم در منطقه حفاظت‌شده خاکیز جنوبی، از شیوه ارزیابی چندمعیاره به نام ترکیب خطی وزن دار و روش وزن دهنی ای اچ‌پی با معیارهای منابع آب، جانوران، پوشش گیاهی، فیزیوگرافی، "تاریخی - فرهنگی - مذهبی"، کاربری اراضی و زمین‌شناسی استفاده کرده‌اند. براساس نتایج آنان، حدود ۶۰ درصد منطقه از توان اکوتوریسم بالا برخوردار است. همچنین نتایج حاکی از آن است که هر دو روش وزن دهنی خطی و ای اچ‌پی کارایی مناسبی دارند. شایان و پارسایی (۱۳۸۶) با کمک پارامترهای شکل زمین، خاک، پوشش گیاهی، سنگ‌شناسی، مناطق حفاظت‌شده و دبی آب و اقلیم در مدل اکوتوریسم، نواحی مستعد توسعه اکوتوریسم در استان کهگیلویه و بویراحمد را تعیین کرده‌اند. پیر محمدی و همکاران (۱۳۸۹) نیز براساس پارامتر شکل زمین، پوشش گیاهی، خاک‌شناسی و کاربری اراضی، نقشه تفریحی جنگلهای زاگرس را تهیه کرده‌اند.

انجمن علمی گردشگری ایران

لایه‌های شیب، جهت، ارتفاع، دما، کاربری اراضی، فاصله از گسل، فاصله از برخی مخاطرات طبیعی مانند زمین‌لغزش‌ها، رودخانه، مناطق حفاظت‌شده و جاده به صورت رقومی و تلفیق این پارامترها، نسبت به فعالیت‌های اکوتوریسمی مانند طبیعت‌گردی، حیات وحش، دامنه‌نوردی، کوهنوردی و ورزش‌های زمستانی در سامانه جی آی اس و استفاده از مدل تاپسیس (TOPSIS) رتبه‌بندی فعالیت‌های اکوتوریسمی منطقه به دست آمد و برای هر فعالیت اکوتوریسمی ذکر شده امتیازبندی منطقه انجام شد. خالیلی و اولادی تاکلای (۱۳۹۵) با درنظرگرفتن امکانات و تسهیلات ضروری برای گردشگری با استفاده از روش ارزشیابی اجتماعی - اقتصادی کلاوسون، مکان‌های مناسب تفرج را بررسی کردند. نتایج آن‌ها نشان داد که بیشتر مردم برای تفرج مکان‌هایی را انتخاب می‌کنند که منابع آبی نزدیک‌تر و راه دسترسی آن مناسب باشد. حسینجانی‌زاده و همکاران (۱۳۹۹) پتانسیل ژئوتوریسم شهرستان رفسنجان را با استفاده از سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی بررسی کرده‌اند. در این تحقیق، از پردازش تصاویر ماهواره‌ای به همراه مشاهدات و بررسی‌های میدانی و منابع اطلاعاتی دیگری مانند نقشه‌های زمین‌شناسی، توپوگرافی، راه‌ها، خاک و گزارش‌های گوناگون استفاده شده است. در مرحله بعد، هریک از عوامل با تهیه پرسشنامه ارزش‌گذاری و پتانسیل ژئوتوریسم با روش همپوشانی وزنی و فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی مشخص شد. نتایج نشان داد که سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی در بررسی پتانسیل ژئوتوریسم و انتخاب مناطق مستعد، کارایی بسیاری دارد. همچنین شهرستان رفسنجان، دارای پتانسیل نسبتاً خوبی برای انجام فعالیت‌های ژئوتوریسم است.

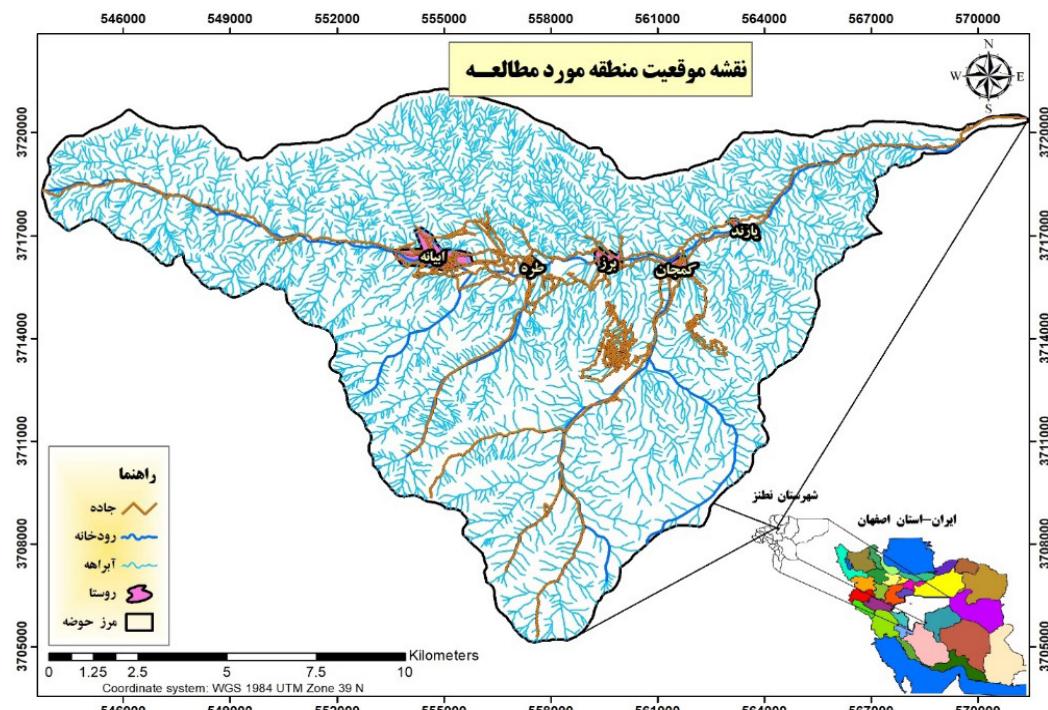
در طرح مشترک بین سازمان جهاد کشاورزی استان اصفهان و دانشگاه شهید بهشتی در سال ۱۳۹۸ طراحی آگراکو سیستمی روستایی برمبنای الگوی کشت و مبتی بر ارزیابی توان اکولوژیکی و ظرفیت برد محیطی مناطق برنامه‌بازی استان اصفهان انجام شده است. در این بررسی، انواع کاربری کشاورزی آبی و دیم، مرتع داری، جنگل داری، مناطق توسعه سکونتگاه‌ها و صنعتی، کاربری نیروگاه خورشیدی و بادی و نیز تفرج گسترشده و متمرکز به طور اجمالی و کلی بررسی شده است. در حیطه تعیین مناطق مستعد گردشگری در این مطالعه، استان اصفهان به هفت منطقه تقسیک شده و در هریک از مناطق هفتگانه، پهنه‌های دارای محدودیت، توان ضعیف، توان متوسط و توان خوب تقسیک

موقعیت محدوده مطالعه‌شده

محدوده مطالعه‌شده در گستره حوضه آبریز دره ابیانه - برزرود قرار دارد. مختصات جغرافیایی منطقه از ۵۱/۷۷ تا ۵۱/۴۷ درجه طول شرقی و ۳۳/۴۸ تا ۳۳/۶۳ درجه عرض شمالی است. این حوضه در محدوده کاری این تحقیق، از شاخه‌ای اصلی به نام شاخه ابیانه - برزرود تشکیل شده است (شکل ۱). حداقل ارتفاع ۳۳۶۶ متر و حداقل آن در خروجی حوضه ۱۴۹۱ متر است. متوسط ارتفاع حوضه ۲۵۰۳ متر است که بیانگر کوهستانی بودن آن است. محیط و مساحت کل حوضه در محل خروجی، به ترتیب ۸۰ و ۱۹۳ کیلومتر مربع است. در این حوضه به ترتیب از غرب به شرق و یا با الالت است به سمت پایین دست روستاهای ابیانه، طره، بزرگ، کمجان و یارند واقع شده‌اند و خروجی حوضه در مجاورت با روستای هنجن قرار دارد. از محل این روستا، شاخه دیگری به نام چیمه‌رود به رودخانه برزرود می‌پیوندد و پس از آن، رودخانه به نام رودخانه هنجن روبرو به شرق ادامه مسیر می‌دهد و به ریگزارهای شهر بیانی بادرود منتهی می‌شود. البته این بخش از رودخانه و حوضه آبریز آن، در محدوده مطالعه‌شده این تحقیق قرار ندارد. گام نخست در فرایند ارزیابی تناسب مکانی اکوتوریسم پایدار در گردشگری روستایی، شناخت کافی از ظرفیت‌های مکانی و کالبدی شامل تنوع جاذبه‌های فرهنگی - مذهبی و طبیعی، کیفیت جاذبه‌ها، موقعیت استقرار آن‌ها و کارکردها شامل

شده‌اند. در این بررسی، محدوده ابیانه - برزرود از نظر تناسب اکولوژیک برای کاربری تفرج گسترشده با توان بالا تشخیص داده شده است.

منطقه ابیانه به منزله یادگار تاریخ و فرهنگ کهن ایران زمین مورد توجه گردشگران ایرانی و خارجی است و همه‌ساله تعداد درخور توجهی گردشگر به قصد دیدن ابیانه به این منطقه سفر می‌کند. همان‌طور که بررسی‌های اولیه نشان می‌دهد، به اهمیت موضوع گردشگری در منطقه ابیانه اشاره شده است، ولی تاکنون در حوزه آبخیز «ابیانه - برزرود» درخصوص بررسی توان تفرجی در مقیاس کاربردی و برنامه‌محور، مطالعه و تحقیقی انجام نشده و در حد تصمیم‌گیری مدیریتی کلان به اهمیت منطقه اشاره شده است؛ بنابراین تحقیق حاضر در نظر دارد با توجه به پتانسیل‌های طبیعی و انسانی موجود، مناطق مستعد اکوتوریسمی را به روش تحلیل سلسله‌مراتبی تعیین و رتبه‌بندی کند.

شکل ۱: نقشه شبکه آبراهه‌ای، جاده دسترسی و محدوده روستاهای در حوزه آبخیز «ابیانه - بزرگد» و موقعیت آن در کشور و استان اصفهان

دوره آماری بیست‌ساله (۲۰۱۹-۲۰۰۰)، نرم‌افزار آرک جی‌آی‌اس، الحاقیه آی‌اچ‌پی و نرم‌افزار سوپر دسیژن. در این پژوهش، به منظور پنهان‌بندی منطقه برای توسعه اکوتوریسم با رویکرد ارزیابی چند عامله از نه متغیر پوشش گیاهی، دما، راه‌ها، رستوران‌ها، مهمان‌پذیرها، شبکه آبراهه‌ها، چشمه‌ها و مظهر قوات و حومه روستا برای محدوده مطالعه‌شده بهره‌گرفته شده است (شکل ۱). در این پژوهش، جذابیت طبیعی، دسترسی، منابع آب و مرکز اقامتی به منزله معیارهای اصلی در نظر گرفته شدند. برای معیار منابع آب، سه زیرمعیار دما و رودخانه، برای معیار جذابیت طبیعی دو زیرمعیار دما و پوشش گیاهی، برای معیار مرکز اقامتی سه زیرمعیار مهمناسرا، رستوران و محدوده بافت روستا در نظر گرفته شد (شکل ۲).

خدمات منابع طبیعی مانند کاربری اراضی، چشمه‌ها، قنوات، آب‌های سطحی و خدمات زیربنایی شامل اقامتگاه‌های گردشگری، پذیرایی، فعالیت‌های اقتصادی و راه‌های دسترسی است. در این حوضه، جاذبه‌های متنوع از جمله چشم‌اندازهای طبیعی،

بیان مسئله

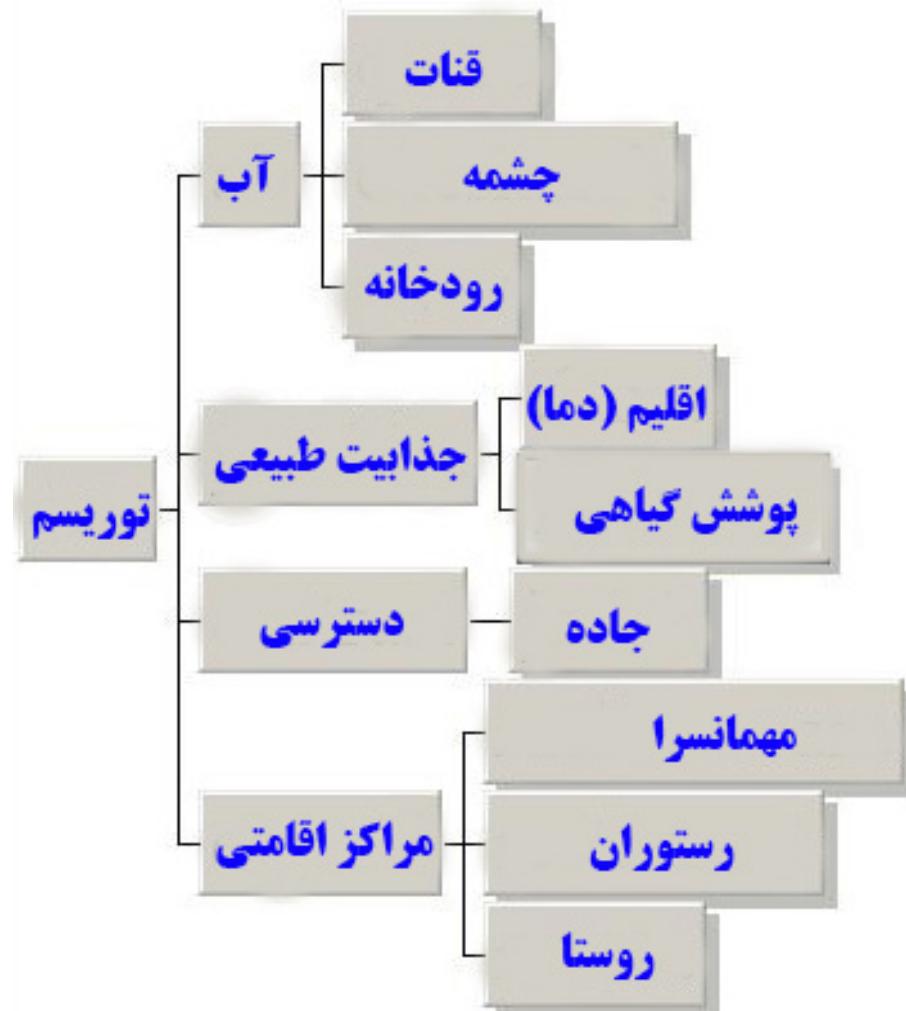
حوزه آبخیز بزرگد به مرکزیت روستای تاریخی ابیانه به دلیل کوهستانی بودن و داشتن اشکال متعدد و متنوع، جایگاه ویژه‌ای در اکوتوریسم و زیتوتوریسم این سرزمین دارد. با توجه به تنوع مناطق گردشگری و لندفرم‌های مختلف در این حوضه، می‌توان آن را مکانی مستعد برای طبیعت‌گردی توصیف کرد. مسئله اساسی در این مقاله، تعیین پتانسیل اکوتوریسمی منطقه به لحاظ عوامل طبیعی و انسانی است.

روش پژوهش

ابزار استفاده شده در این تحقیق عبارت است از: نقشه توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰، نقشه کاربری اراضی استخراج شده از تصاویر گوگل ارث، داده‌های اقلیمی

انجمن علمی گردشگری ایران

شکل ۲: روند نمای معیارها و زیرمعیارهای اکوتوریسم در محدوده کاری

به چهار ایستگاه سینوپتیک مجاور حوضه ابیانه- برزود به نامهای ایستگاه نظر، کاشان، میمه و مورچه خورت و دو ایستگاه کلیماتولوژی ابیانه و یارند در داخل حوضه، و همچنین مدل رقومی ارتفاعی منطقه استفاده شد. بدین صورت که ابتدا در نرم افزار اکسل بین دمای ایستگاهها و ارتفاع آنها در روی زمین

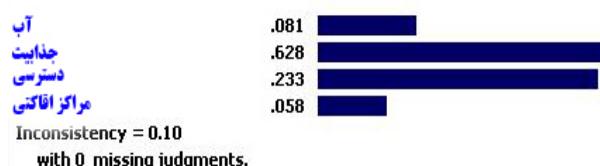
پس از دریافت داده‌ها، ابتدا نقشه‌های سلولی ماهواره‌ای (رستری) فاصله از پارامترهای جاده‌ها، چشمeh‌ها، رودخانه‌ها، مظهر قنوات، مراکز رستاری، هتل‌ها، و رستوران‌ها با استفاده از روش فاصله اقلیدسی در نرم افزار آرک جی‌آس تهیه و ترسیم شد. برای ترسیم دما، اطلاعات میانگین دمای بیست‌ساله (۲۰۱۹-۲۰۰۰) (در فصول بهار و تابستان) متعلق

انجام شد و بهترین ارزش پیکسلی به سمت بیشترین ارزش پیکسلی، رده‌های کیفی و توصیفی بهترین خیلی ضعیف تا عالی در نظر گرفته شد.

یافته‌های پژوهش مقایسات دوبعدی معیارها و زیرمعیارها

برای شناسایی پنهانه‌های مستعد توسعه اکوتوریسم در حوضه مطالعاتی حاضر، پس از تهیه پرسش‌نامه کارشناسی خبرگان در قالب مدل ارزیابی چندمعیاره ای اچ‌پی با استفاده از افزونه اکسپرت چویس در محیط آرک جی آی اس مقایسات دوبعدی معیارها و زیرمعیارها انجام شد و سپس اوزان نسبی هریک از آن‌ها محاسبه شد که نتیجه آن در شکل‌های ۳ و ۴ و جدول‌های ۱ و ۲ ارائه شده است. برای کنترل پاسخ متفاوت به پرسش‌نامه ای اچ‌پی به دست کارشناسان خبره از ضربی ناسازگاری استفاده شد. بررسی سازگاری در قضاؤت‌های انجام شده برای تعیین ضربی اهمیت معیارها با محاسبه ضربی ناسازگاری (I.R) صورت می‌ذیرد. چنانچه این ضربی کوچکتر از یا مساوی با ۰/۱ باشد، سازگاری در قضاؤت‌ها پذیرفته است. در غیر این صورت، باید در قضاؤت‌ها تجدید نظر شود. پس از بررسی نتایج نظرسنجی‌ها در تحقیق حاضر، این ضربی بیشتر از حد قابل قبول بود و بنابراین پس از رفع تناقض‌ها بین پاسخ خبرگان، خوشبختانه میزان این ضربی در حد قابل قبول (تا ۰/۱) قرار گرفت (شکل ۳ و ۴). محاسبه وزن معیارهای اصلی در انتخاب عرصه‌های مناسب اکوتوریسم نشان داد که وزن عوامل جذابیت طبیعی (زیرمعیار پوشش گیاهی و درجه حرارت محیط) با بیشترین مقدار ۰/۶۲۸ و بعد از آن، عامل مرکز اقامتی ۰/۵۸، دسترسی ۰/۲۳۳ و عوامل منابع آب ۰/۰۸۱ بهترین اهمیت قرار گرفتند (شکل ۳).

Priorities with respect to:

شکل ۳: مقایسه دوبعدی معیارها در اکسپرت چویس

نمودار همبستگی تهیه شد و سپس معادله همبستگی به دست آمده برای ترسیم نقشه رسترن دما، وارد بخش رسترن کلکیولیت^۱ از نرم افزار آرک جی آی اس شد. به منظور رده‌بندی و اولویت‌بندی کلاس‌های هریک از پارامترهای ذکر شده در بالا، از فرم معکوس روش ریکلاسیفای^۲ در نرم افزار آرک جی آی اس استفاده شد. بدین ترتیب که هرچه اولویت کلاس بیشتر باشد (مثالاً اولویت ۱)، ارزش پیکسلی بیشتر (مثالاً چهاریا پنج بسته به پارامتر) دارد و هرچه اولویت کلاس کمتر باشد (مثالاً اولویت پنج)، ارزش پیکسلی حداقل (مثالاً یک) به آن تخصیص داده شده است.

درنهایت بر مبنای مقایسات زوجی انجام شده و محاسبه وزن هر پارامتر با استفاده از نرم افزار اکسپرت چویس برای تهیه هر زیرمعیار، پارامترهای مرتبط با هر زیرمعیار و اوزان محاسبه شده برای آن‌ها با استفاده از بخش رسترن کلکیولیت نرم افزار آرک جی آی اس تلفیق و نقشه‌های رسترن هر زیرمعیار تهیه شد. برای تهیه نقشه معیارهای اصلی، از بخش رسترن کلکیولیت نرم افزار آرک جی آی اس استفاده شد. بدین صورت که اوزان محاسبه شده از مقایسات زوجی بین زیرمعیارهای هر معیار اصلی از طریق نرم افزار اکسپرت چویس، وارد بخش رسترن کلکیولیت شد و درنهایت این اوزان و زیرمعیارهای مربوطه برای تهیه نقشه‌های معیارهای اصلی تلفیق شدند.

در پایان، بر مبنای اوزان محاسبه از مقایسات زوجی بین معیارهای اصلی، نقشه‌های رسترن معیارهای اصلی در بخش رسترن کلکیولیت با یکدیگر تلفیق شدند و نقشه نهایی به دست آمد. در نقشه به دست آمده، برای تبدیل حالت کمی (ارزش عددی پیکسل‌ها) به فرم کیفی و توصیفی، در بخش سیمبولیجی^۳ نرم افزار آرک جی آی اس، کلاس‌بندی ارزش پیکسل به شش دسته با اندازه برابر^۴

1. Raster Calculate
2. Reclassify
3. Symbology
4. Equal Interval

جدول ۱: وزن نسبی معیارها در اکسپرت چویس

مراکز اقامتی	دسترسی	جذابیت	آب
۰/۰۵۸	۰/۲۳۳	۰/۶۲۸	۰/۰۸۱

محاسبه وزن زیرمعیارهای فرعی در انتخاب عرصه‌های مناسب اکوتوریسم نشان داد وزن زیرمعیارها به ترتیب اهمیت جاده دسترسی مقدار ۱/۰۰، رودخانه است (شکل ۴ و جدول ۲).

Priorities with respect to:

معیار اصلی جذابیت گیاهی

Inconsistency = 0.

with 0 missing judgments.

Priorities with respect to:

معیار اصلی مراکز اقامتی

Inconsistency = 0.08

with 0 missing judgments.

Priorities with respect to:

معیار اصلی منابع آب

Inconsistency = 0.00877

with 0 missing judgments.

شکل ۴: مقایسه دوبعدی زیرمعیارها در اکسپرت چویس

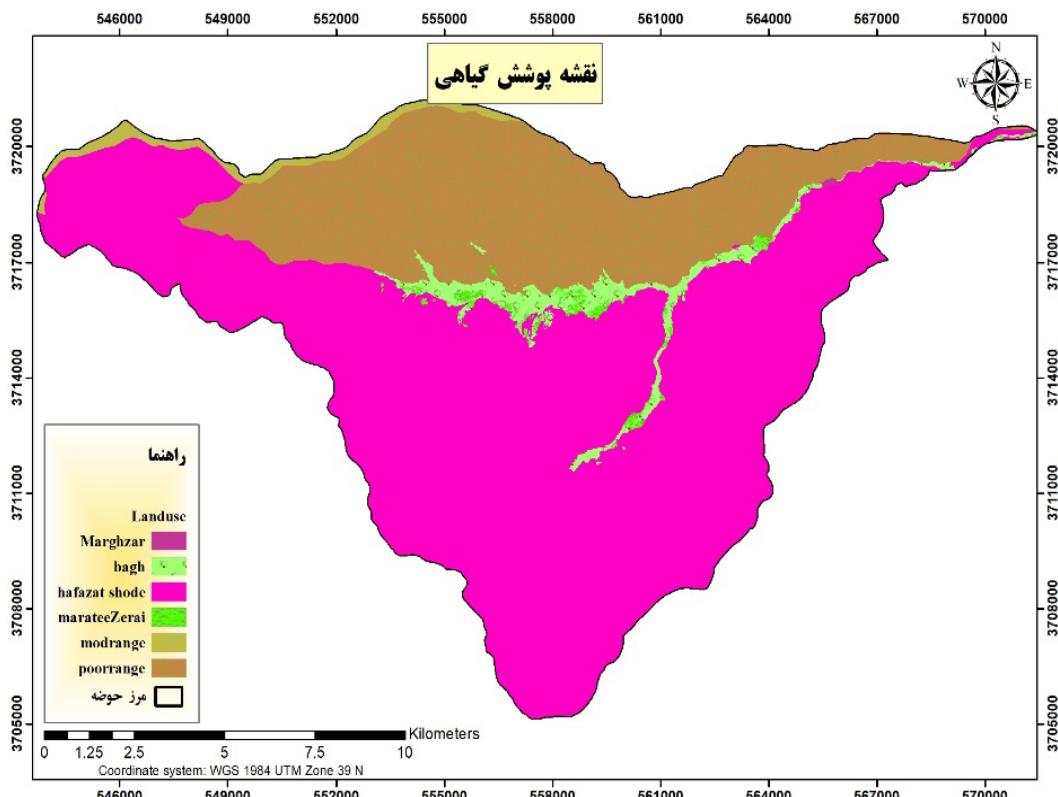
جدول ۲: وزن نسبی زیرمعیارها در اکسپرت چویس

رستوران	جاده	محدوده روستا (بوم گردی)	مهمانسرا	مظهر قنات	چشم	رودخانه	پوشش گیاهی	اقليم (دما)
۰/۳۸۸	۱/۰۰	۰/۰۹۷	۰/۵۱۵	۰/۱۰۷	۰/۱۱۷	۰/۷۷۶	۰/۷۵	۰/۲۵

زیست و مراتع فقیر تشخیص داده شد (شکل ۵) که در جدول ۳ اولویت هریک و اوزان زیرمعیار پوشش و طبقات آن در مدل ایجاد پسی به همراه مساحت و درصد گسترش هریک از آنها ارائه شده است.

معیار جذابیت (پوشش گیاهی)

یکی از عناصر مهم در جذابیت هر منطقه و عامل جذب گردشگر، پوشش گیاهی است. در حوضه ابیانه - بزرگد، پنج کاربری پوشش گیاهی شامل باغ، دشت، مرغزار، مراتع خوب در منطقه حفاظت شده محیط

شکل ۵: نقشه کاربری و پوشش گیاهی منطقه مطالعه شده

منطقه کمک چشمگیری کرده است؛ برای مثال در بافت قدیمی روستای ابیانه، بیش از ۴۵ درخت چنار و توت وون از یکسو و ردیفهای منظم از درختان چنار در دو سوی شبکه آسفالت ورودی روستای یادشده در محله پنجه علی، ردیفهای دست کاشت همین درختان در امتداد جوی آب در غرب روستا (محدوده آسیاب بالا)، مزرعه گل محمدی در محدوده عوارضی و قسمت ورودی شرق روستا و محله پایین ده و پهنه دست کاشت دیگری نیز در شمال شرق حومه روستای ابیانه تحت عنوان مزرعه تاردر، چشم انداز ویژه ای به منطقه داده و بر جذابیت آن، دوچندان افزوده است. وزن های نسبی این معیار در جدول ۳ و شکل ۹ ذکر شده است.

کوههای بلند و مناطق کم ارتفاع تر پایکوهی و چشممسارها و درههای واقع در این محدوده، از گیاهان و گلها و بوتهای معطر و مفید پوشیده شده اند. عمده ترین پوشش مرتعی منطقه عبارت اند از: گیاهان درمنه، خاکشیر، گون گیرا، کما، خهن، خاون و انواع تیغ دارها و دسته ای هم از گلها و گیاهان گوناگون که به همراه مهم ترین عناصر اکولوژیکی و گیاهی یعنی باغها و دشت ها در محور مرکزی حوضه و در امتداد رودخانه اصلی و نیز در راستای برخی شاخابهای فرعی جلوه خاص و ویژه ای به منطقه بخشیده است. همچنین محدوده بافت قدیمی اکثر روستاهای حوضه، از درختان نومند چنار و توت وون پوشیده شده که به زیبایی

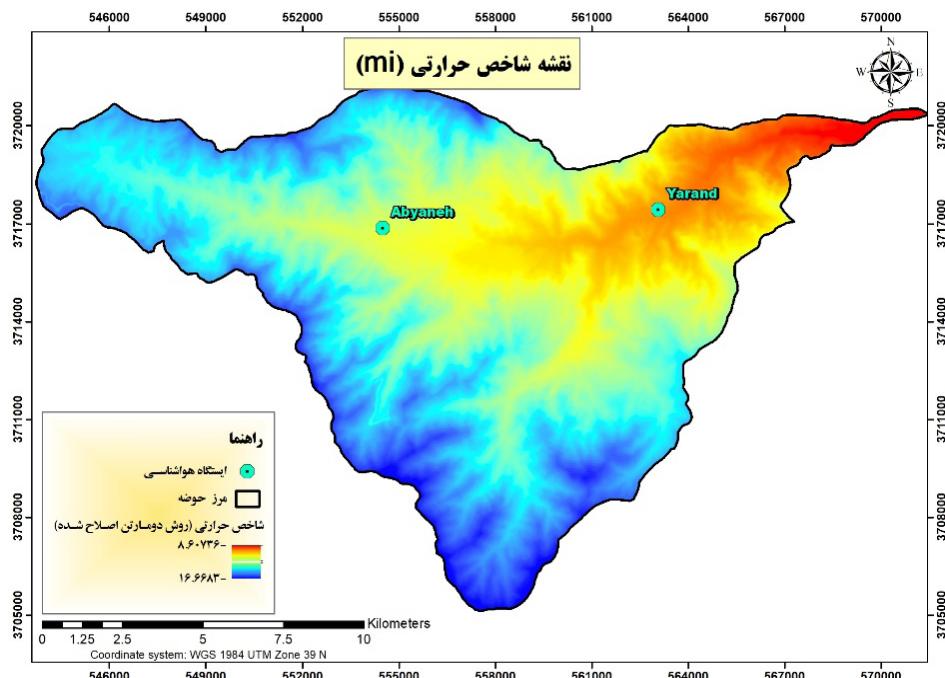
جدول ۳: وزن نسبی گزینه‌های پوشش گیاهی

وزن نسبی	گزینه‌ها	وزن نسبی	زیرمعیار	وزن نسبی	معیار
	کلاس اولویت ها	۰/۷۵	پوشش گیاهی	۰/۶۲۸	جذابیت طبیعی
۰/۴۱۹	باغ				
۰/۲۶۳	دشت				
۰/۱۶۰	مرغ زار				
۰/۰۹۷	مرتع در منطقه حفاظت شده محیط زیست				
۰/۰۶۲	مرتع فقیر				

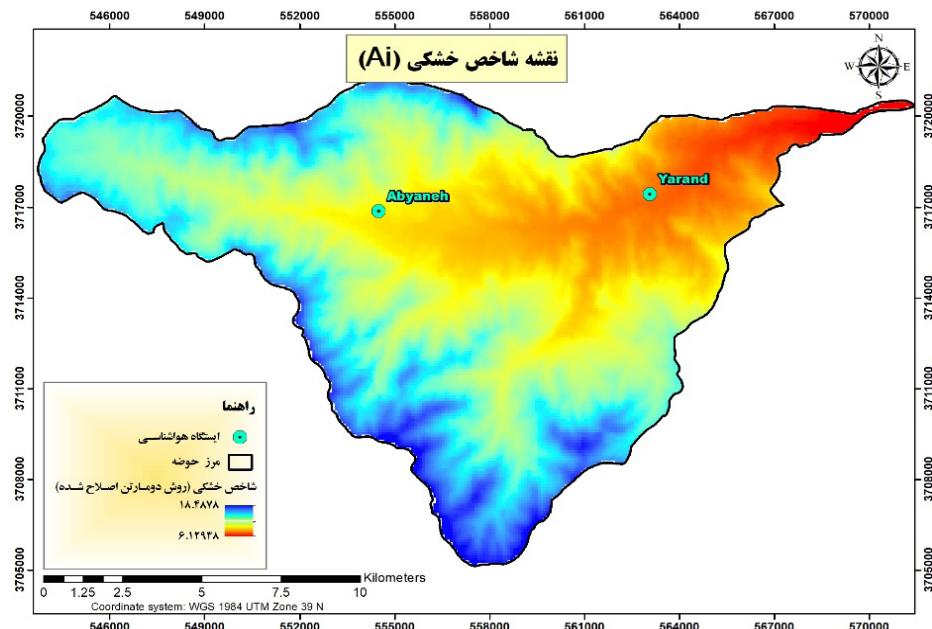
است که مستقیماً در معیار سنجش آسايش در برنامه‌ریزی‌های شهری و روستایی و بهویژه گردشگری اثرگذار است. خصوصیات اقلیمی منطقه می‌تواند در حکم عاملی مهم، کیفیت مناسبی را برای حضور گردشگران فراهم سازد.

معیار جذابیت (اقلیم)

یکی از عواملی که در مطلوبیت هر مکان برای گردشگری، بهویژه گردشگری گستره و اکتوریسم تأثیرگذار است، ویژگی دمایی منطقه (شکل ۶ و ۷) بهویژه در فصول خاص سال یعنی بهار و تابستان

شکل ۶: نقشه شاخص حرارتی حوضه به روش دمارتن اصلاح شده

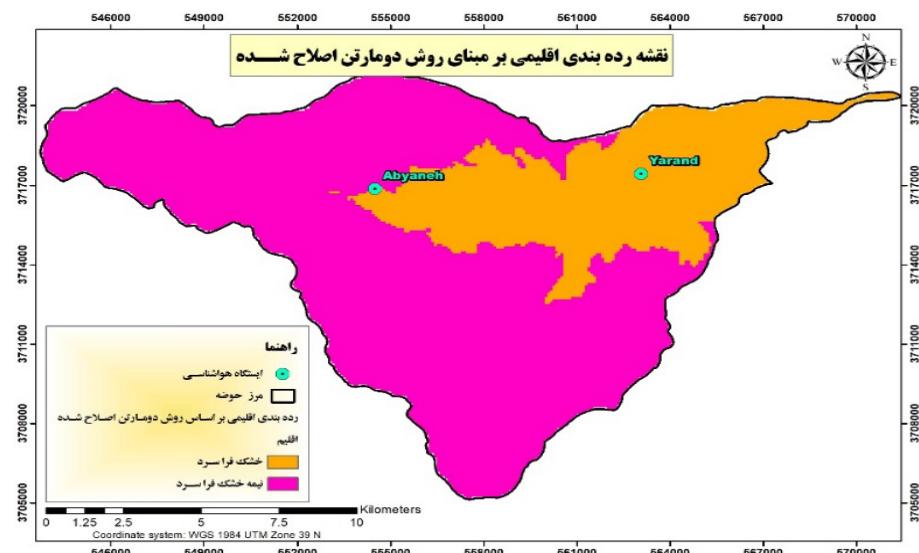

شکل ۷: نقشهٔ شاخص خشکی حوضه به روش دمارتن اصلاح شده

اقلیمنمای دومارتن اصلاح شده (شکل ۸) در این تحقیق، مشخص می‌کند که در منطقهٔ دو اقلیم خشک فراسرد و اقلیم نیمه‌خشک فراسرد وجود دارد. روستای ابیانه و حوضهٔ بالادست آن، در محدودهٔ نیمه‌خشک فراسرد و روستاهای پایین دست در محدودهٔ اقلیم خشک فراسرد قرار دارند. بارندگی کم و زمستانهای طولانی و سرد منطقه از ویژگی‌های غالب اقلیمی در منطقه است. وزن‌های نسبی این معیار در جدول ۴ و در شکل ۹ نقشه بازطبقه‌بندی شده این زیرمعیار آورده شده است.

با توجه به آمار بلندمدت بیست‌ساله در ایستگاه کلیماتولوژی ابیانه، حداقل دمای روزانه میانگین بیست‌ساله منفی ۱۶/۶۷ درجهٔ سیلیسیوس و حداکثر دمای روزانه میانگین بیست‌ساله ۳۲/۷۶ درجهٔ سیلیسیوس ثبت شده است. متوسط میزان بارندگی سالانه ۲۲۱ میلی‌متر، حداقل و حداکثر بارندگی سالانه در دورهٔ آماری بیست‌ساله بررسی شده، به ترتیب ۱۵۳ و ۲۷۹ میلی‌متر در سال بوده است.

بررسی داده‌های اقلیمی منطقه و محاسبهٔ ضرایب خشکی و ضرایب دما (شکل ۶ و ۷) و همچنین

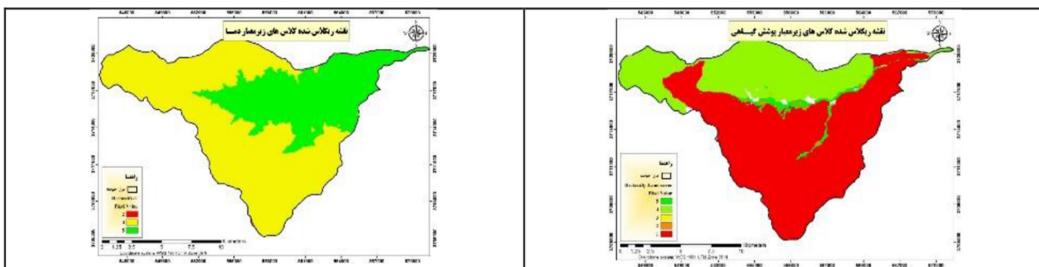

شکل ۸: نقشهٔ ردبندی اقلیمی حوضه به روش دمارتن اصلاح شده

جدول ۴: وزن نسبی گزینه‌های اقلیم

وزن نسبی	(سیلیسیوس) کلاس درجه حرارت	گزینه‌ها	وزن نسبی	زیرمعیار	وزن نسبی	معیار
		اولویت‌ها				
۰/۳۸۲	۲۲-۱۸	۱	۰/۲۵	اقلیم (دما) در فصول بهار و تابستان	۰/۶۲۸	جدابیت طبیعی
۰/۲۵۰	۱۸-۱۰	۲				
۰/۱۶۰	۱۰-۵	۳				
۰/۱۰۱	۲۸-۲۲	۴				
۰/۰۶۴	۵-۰	۵				
۰/۰۴۳	بیش از ۲۸	۶				

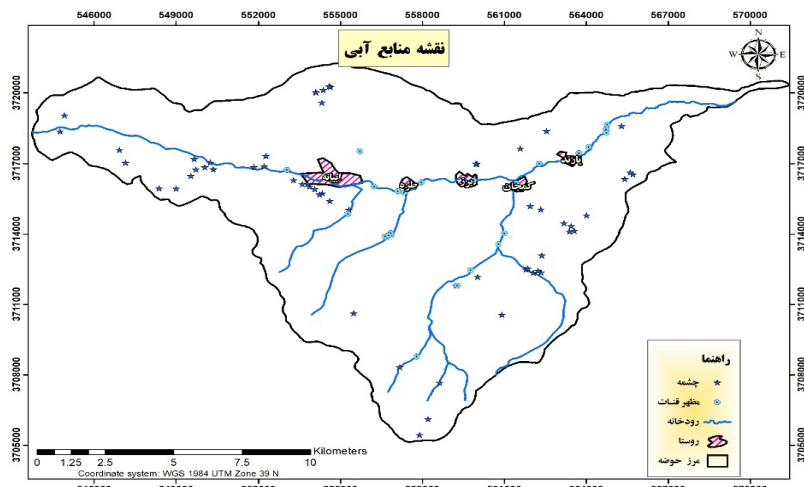

شکل ۹: نقشه بازطبقه‌بندی شده زیرمعیارهای اقلیم (دما) و پوشش گیاهی

جریان می‌باید روستاهای ابیانه، طره، برز، کمجان و یارند را مشروب کرده و شاخه‌هایی را دریافت و وارد اراضی روستای هنجن می‌شود. سپس در محدوده روستای هنجن پس از مشروب کردن اراضی آن و دریافت آب از شاخه فریزهند - هنجن وارد ریگزارهای منطقه می‌شود. طول این رودخانه، تا خالدآباد ۴۷ کیلومتر است و در موقع پرآبی، آب به روستای هنجن و پایین‌دست آن می‌رسد (پیروان و پرهمت، ۱۳۹۵). در شکل ۱۰، موقعیت مکانی منابع آب شامل چشمه، مظہر قنوات و رودخانه نشان داده شده است.

منابع آب (رودخانه - چشمه)

به دلیل واقع شدن حوزه آبخیز ابیانه - برزرود در کمربند خشک و در حوضه تحت نفوذ کمربند نیمه‌حارة، این منطقه با کمبود آب‌های سطحی مواجه است؛ بنابراین رودخانه اصلی که به برزرود موصوف است، دارای دبی سالانه کم است. شایان ذکر است رودخانه برزرود تنها رودخانه دائمی حوزه آبخیز یزد و اردستان در قسمت شمالی این آبخیز است. این رودخانه پس از منشاء گرفتن از کوههای کرکس به نام کوه کلاهبرفی در غرب روستای ابیانه، در جهت شرق

شکل ۱۰: نقشه موقعیت مکانی منابع آب شامل چشمه، مظہر قنوات و رودخانه به همراه موقعیت روستاهای

لایه‌های افقی بازمانده از چشم‌سازهای قدیمی به نام تراوارتن توسعه بیشتری دارند. سازندگان آهکی به علت تراویی بالا از جمله سازندگان آب‌دار به شمار می‌روند و می‌توانند مخزن‌گاه مناسی برای آب باران باشند. این سازندگان به مرور زمان در طول سال، آب‌های ذخیره‌شده درون خود را به محیط بازپس می‌دهند و به همین علت، رودخانه در کلیه فصول سال آب‌دار است (پیروان و پرهمت، ۱۳۹۵). وزن‌های نسبی این معیار، در جدول ۵ و ۱۱ نقشه بازطبقه‌بندی شده این زیرمعیار آورده شده است.

متوسط آب‌دهی سالیانه رودخانه بزرگ رو در سال‌های آماری ۱۳۵۶ تا ۱۳۷۲ در ایستگاه هیدرومتری پل هنجن با طول جغرافیایی ۳۳ درجه و ۴۷ دقیقه و عرض ۳۳ درجه و ۳۷ دقیقه نزدیک به ۱/۳۵ میلیون متر مکعب در سال برآورد شده است (پیروان و پرهمت، ۱۳۹۵). آب‌های تحت‌الارضی در سطح حوضه، به صورت رشته قنوات و چشمه از دل کوه خارج می‌شوند و به رودخانه اصلی می‌پیوندند. بیشترین توزیع قنوات و چشمه‌ها در نیمه جنوبی حوضه است. در این قسمت، برونزدهای سنگی آهکی و کارستی^۱ و

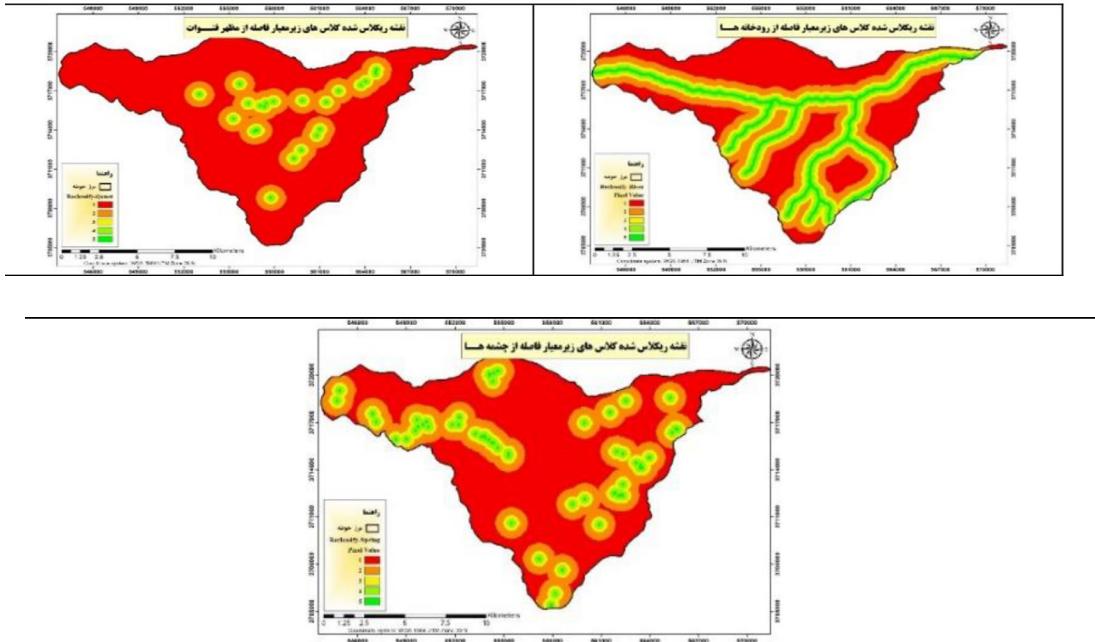

جدول ۵: وزن نسبی گزینه‌های منابع آب

معیار	وزن نسبی	کلاس	گزینه‌ها	وزن نسبی	زیرمعیار	وزن نسبی	معیار	
			اولویت‌ها					
رودخانه	۰/۴۱۹	کمتر از ۱۰۰ متر	۱	۰/۷۷۶	رودخانه	۰/۰۸۱	منابع آب	
	۰/۲۶۳	۳۰۰-۱۰۰	۲					
	۰/۱۶۰	۵۰۰-۳۰۰	۳					
	۰/۰۹۷	۱۰۰۰-۵۰۰	۴					
	۰/۰۶۲	بیشتر از ۱۰۰۰	۵					
چشمه	۰/۴۱۹	کمتر از ۱۰۰	۱	۰/۱۱۷	چشمه	۰/۰۸۱		
	۰/۲۶۳	۳۰۰-۱۰۰	۲					
	۰/۱۶۰	۵۰۰-۳۰۰	۳					
	۰/۰۹۷	۱۰۰۰-۵۰۰	۴					
	۰/۰۶۲	بیشتر از ۱۰۰۰	۵					
مظہر قنات	۰/۴۱۹	کمتر از ۱۰۰	۱	۰/۱۰۷	مظہر قنات	۰/۰۸۱		
	۰/۲۶۳	۳۰۰-۱۰۰	۲					
	۰/۱۶۰	۵۰۰-۳۰۰	۳					
	۰/۰۹۷	۱۰۰۰-۵۰۰	۴					
	۰/۰۶۲	بیشتر از ۱۰۰۰	۵					

انجمن علمی گردشگری ایران

شکل ۱۱: نقشه باز طبقه بندی شده زیر معیار های رودخانه، مظاهر قنوات و چشمه

گدار تجره به جاده اصلی جوشقان- میمه می پیوندد. به دلیل صعب العبور بودن این جاده، روستای ابیانه در قسمت غرب بنی است. از جاده اصلی هنجن- ابیانه به سمت روستاهای یادشده راه های فرعی عمده ای ها خاکی متشعب شده و امکان دسترسی محلی فراهم است. عمده راه های دسترسی به منطقه مطالعه شده در قسمت های پایکوهی و میان دره اصلی است. با توجه به کوهستانی بودن حوضه، راه های دسترسی منحصر به محور میانی حوضه و در امتداد مسیر توسعه روستاهای منطقه است. وزن های نسبی این معیار در جدول ۶ و در شکل ۱۲ نقشه باز طبقه بندی شده این زیر معیار آورده شده است.

دسترسی (دسترسی به جاده اصلی آسفالت شده)

راه به منزله مهم ترین فاکتور دسترسی به یک منطقه برای جلب و جذب گردشگران نقشی اصلی ایفا می کند. مهم ترین راه اصلی و مواصلاتی حوضه مطالعه شده راه آسفالتی است که از جاده قدیم کاشان- نظر منشعب شده و روبروی غرب پس از گذشتن از روستاهای هنجن، یارند، کمجان، برز، طره به ابیانه رسیده و امکان دسترسی به محلوده پایین ده وبالاده روستای ابیانه را فراهم می کند. طول این جاده ۲۰ کیلومتر است؛ البته ابیانه در قسمت غرب با جاده خاکی ماشین رویی به طول ۱۲ کیلومتر پس از عبور از مرز حوضه به نام

جدول ۶: وزن نسبی گزینه های جاده اصلی آسفالت

وزن نسبی	گزینه ها		وزن نسبی	زیر معیار	وزن نسبی	معیار
	کلاس	اولویت ها				
۰/۴۶۷	کمتر از ۱۰۰ متر	۱	۱/۱۰	جاده	۰/۲۳۳	دسترسی
۰/۲۷۷	۲۰۰-۱۰۰	۲				
۰/۱۶۰	۳۰۰-۲۰۰	۳				
۰/۰۹۵	بیش از ۳۰۰	۴				

البته امکان اقامت شبانه در هریک از روستاهای حوضه،
بسته به فراخور اهالی منطقه، وجود دارد و روستاییان
برای کسب درآمد، تمایل دارند به گردشگران اتاق
و سویت اجاره دهند. همچنین می‌توان از امکانات
بوم‌گردی منطقه استفاده کرد؛ بنابراین در معیارهای
مد نظر، محدوده بافت روستا در حکم مناطق بوم‌گردی
ملاک سنجش قرار گرفت. وزن‌های نسبی این معیار،
در جدول ۷ و شکل ۱۲ آورده شده است.

مراکز اقامتی و پذیرایی

مناطق بکر و دیدنی، درصورتی که فاقد امکانات
رافاهی و زیرساخت‌های لازم باشند، نمی‌توانند به خوبی
گردشگران را جذب کنند. حوزه آبخیز مطالعه شده
به رغم داشتن پتانسیل زیاد گردشگری و جذابیت‌های
محیطی و انسانی فراوان، از زیرساخت و امکانات رفاهی
کمی برخوردار است. دو هتل در روستای ابیانه و تعدادی
مهمن پذیر در این روستا و روستایی برز وجود دارد.

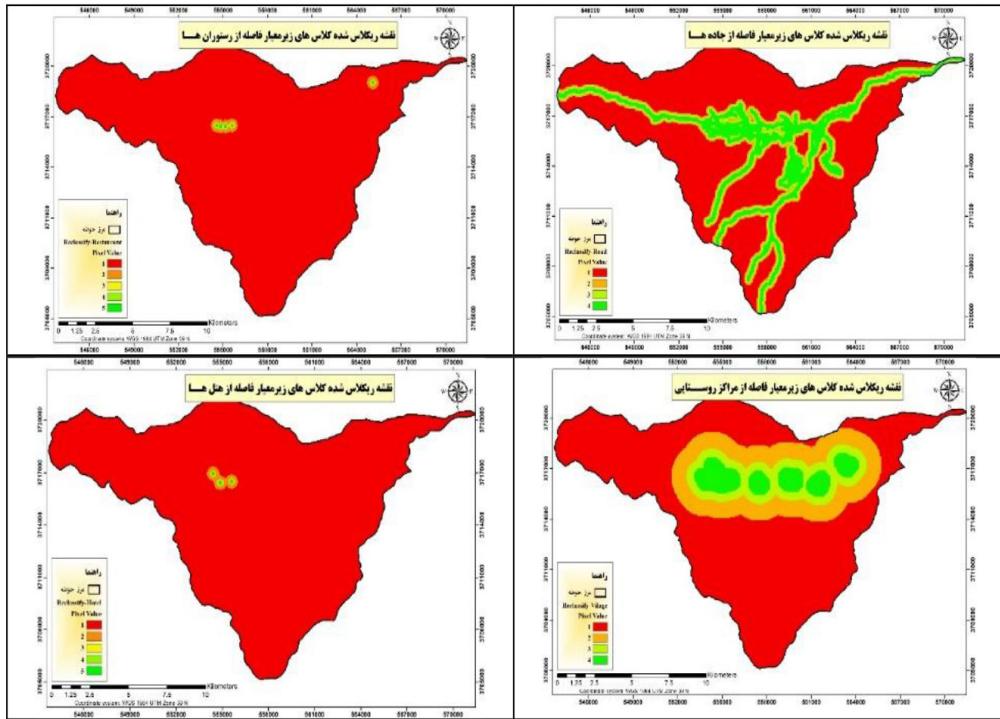
جدول ۷: وزن نسبی گزینه‌های مراکز اقامتی و پذیرایی

وزن نسبی	گزینه‌ها		وزن نسبی	زیرمعیار	وزن نسبی	معیار
	کلاس	اولویت‌ها				
۰/۴۱۹	کمتر از ۱۰۰	۱	۰/۵۱۵	مهمان سرا		مراکز اقامتی
۰/۲۶۳	۱۰۰-۱۵۰	۲				
۰/۱۶۰	۱۵۰-۲۰۰	۳				
۰/۰۹۷	۲۰۰-۴۰۰	۴				
۰/۰۶۲	بیش از ۴۰۰	۵				
۰/۴۱۹	کمتر از ۱۰۰	۱	۰/۳۸۸	رسوران		۰/۰۵۸
۰/۲۶۳	۱۰۰-۱۵۰	۲				
۰/۱۶۰	۱۵۰-۲۰۰	۳				
۰/۰۹۷	۲۰۰-۴۰۰	۴				
۰/۰۶۲	بیش از ۴۰۰	۵				
۰/۴۶۷	تا ۵۰۰ متر	۱	۰/۰۹۷	پیرامون روستا (بوم‌گردی)		
۰/۲۷۷	۱۰۰۰-۵۰۰	۲				
۰/۱۶۰	۲۰۰۰-۱۰۰۰	۳				
۰/۰۹۵	بیش از ۲۰۰۰	۴				

انجمن علمی گردشگری ایران

سال بیانیه، شماره سوم، پیاپی ۱۴۰

شکل ۱۲: نقشه باز طبقه بندی سده زیر معیار های جاده دسترسی، رستوران، مرا ق روستایی و هتل

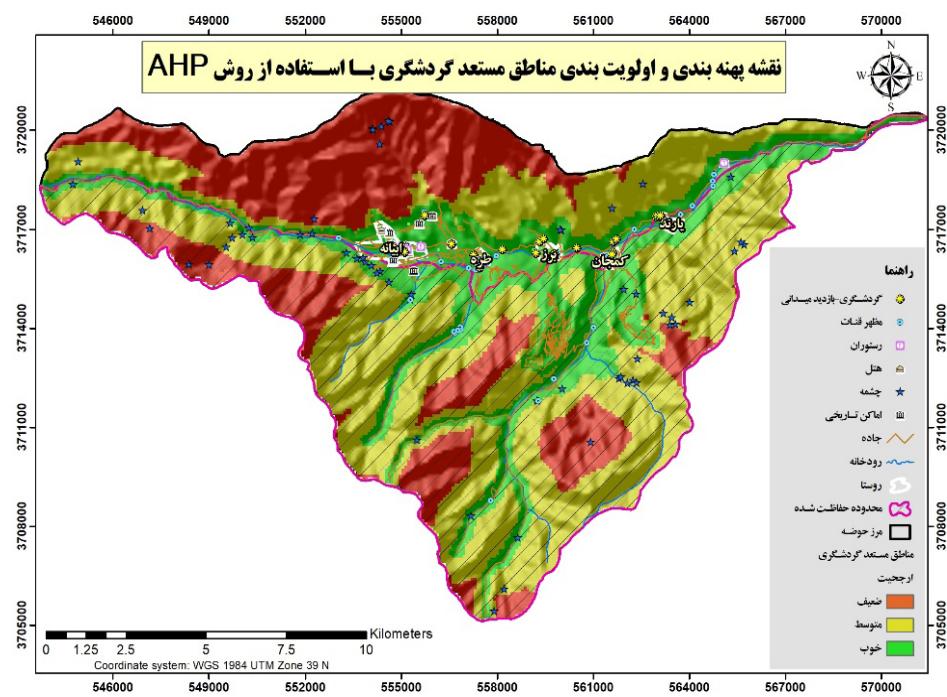
براساس رابطه جبری ذکر شده، عوامل جاده، رودخانه و پوشش گیاهی و مهمانسرا بیشترین تأثیر را در انتخاب مکان مناسب اکوتوریسم داشته اند و پس از آن، به ترتیب اثرگذاری، معیارهای رستوران، چشمه، مظہر قنات و محدوده روستا قرار گرفته اند. به منظور صحبت سنجی نقشه های تولید شده، تعداد ۵۹ مکان کنترلی شامل مکان های مذهبی - فرهنگی - تاریخی، چشم اندازهای منحصر به فرد و عوارض ژئومورفولوژیکی در سطح حوضه طی بازدیدهای صحرایی شناسایی شدند. این مکان ها در اولویت های گردشگری متمرکز، گسترش دهنده و تلفیقی دسته بندی شدند. کلیه نقاط کنترلی در نقشه پهنه بندی مناطق مستعد گردشگری (شکل ۱۳) در محدوده خوب قرار گرفته اند که صحبت این نقشه را تأیید می کند.

نتیجه گیری

مدل ای اچ پی به علت این که اهمیت عامل را یکسان در نظر نمی گیرد و آن ها را اولویت بندی می کند، نتایج قابل قبولی ارائه می دهد (& Ayalew, Yamagishi, ۲۰۰۵: ۱۷). نقشه های مکانی معیارهای اصلی و هر زیر معیار بر مبنای مقایسات زوجی و اوزان بدست آمده تهیه شد و با تلفیق نتایج حاصل شده با رابطه جبری زیر، نقشه پتانسیل اکوتوریسمی حوضه به دست آمد (شکل ۱۳). در نقشه به دست آمده، رده های کمی حاصله به شش رده کیفی و توصیفی به ترتیب خیلی ضعیف تا عالی در نظر گرفته شد.

رابطه جمع جبری زیر معیارها با ضرایب به قرار زیر است:

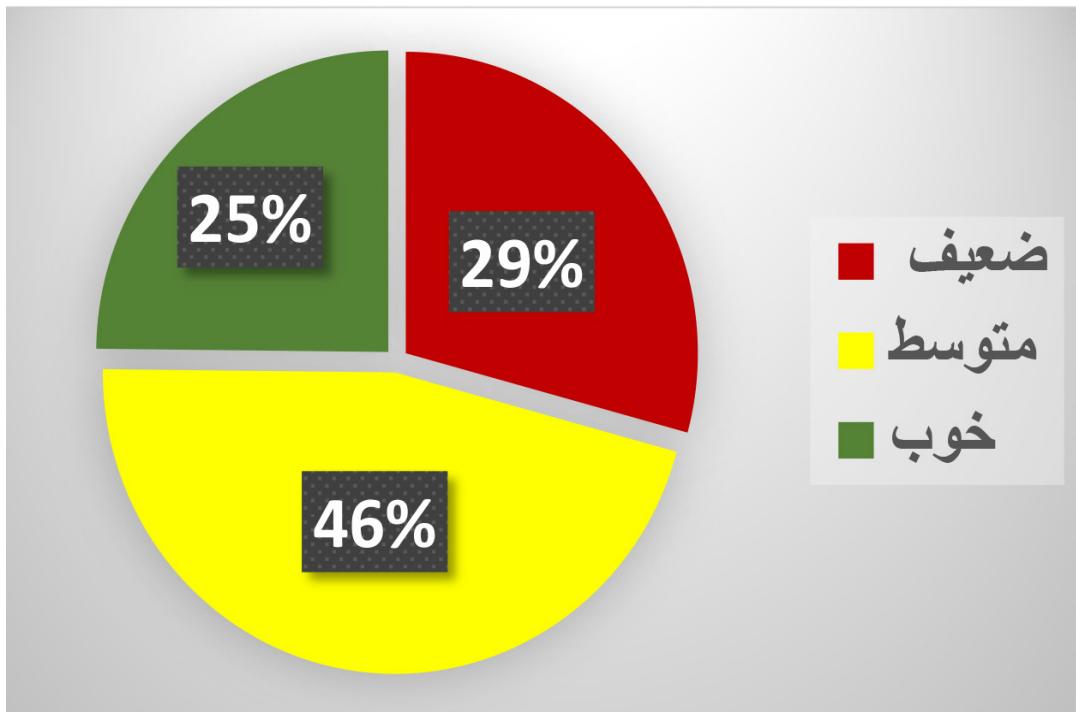
$$\begin{aligned}
 & [(جاده \times 1) + (رودخانه \times 0.776) + (دما \times 0.025) + (پوشش گیاهی \times 0.75) + \\
 & (رستوران \times 0.388) + (مهمان سرا \times 0.015) + (چشمه \times 0.117) + (مظہر قنات \times 0.097) + (حومه روستا \times 0.107)
 \end{aligned}$$

شکل ۱۳: نقشه نهایی پهنه‌بندی مناطق مستعد اکوتوریسم به همراه موقعیت منابع آب، خدمات زیربنایی گردشگری و نقاط کنترل صحرایی (گردشگری - بازدید میدانی)

مناطق با جذابیت متوسط، که حدود ۴۶ درصد سطح حوضه را دربر می‌گیرد (شکل ۱۴)، عمدتاً در بخش جنوبی حوضه و در محدوده منطقه حفاظت شده محیط زیست واقع شده است. این منطقه عمدتاً با کاربری مراتع متوسط است و راههای مواصلاتی به دلیل کوهستانی بودن در آن، با محدودیت توانمند همراه است (شکل ۱۳). وجود رشته ارتفاعات بلند با چشم اندازهای طبیعی به همراه منابع آب در خور ملاحظه به دلیل گسترش سازندهای آهکی آبدار و تنوع پوشش گیاهی مرتعی و حیات وحش، از نکات مثبت طبیعی این منطقه است؛ ولی شیب زیاد و کوهستانی بودن منطقه با درههای سنگلاخی پر شده از سنگریزش های فراوان حاصل از فرسایش فیزیکی و درنتیجه صعب العبور بودن از محدودیت های طبیعی آن است.

با توجه به نقشه پهنه‌بندی حاصل (شکل ۱۳) از تلفیق لایه‌های معیار و زیرمعیارها مشخص شد که جذاب‌ترین مناطق حوضه، که حدود ۲۵ درصد سطح حوضه را شامل می‌شود، بارتبه خوب تا عالی، در قسمت‌های مرکزی حوضه و در راستای مسیر مواصلاتی بین روستاهای منطقه قرار دارد. عواملی مانند گونگونی کاربری‌ها، وجود پوشش باغهای انبوه و مناطق تحت کشت در محدوده دشت، وجود چشم‌سارها و رشته قنوات، بافت روستا و آثار تاریخی - فرهنگی و عوارض ژئومورفولوژیکی و ارتفاعات با چشم‌اندازهای شایان توجه و نیز فاصله مناسب از راههای مواصلاتی سبب شده که این بخش از منطقه واجد جذابیت‌های چشمگیر باشد. فراوانی جذابیت‌های ذکر شده در این پهنه از نقشه ترسیم شده بیانگر تأییدی بر نتایج حاصل از این تحقیق است.

شکل ۱۴: درصد فراوانی میزان ارجحیت مناطق مستعد گردشگری طبیعت گرا (اکوتوریسم)

- (۱) برگزاری جشنواره‌ها و سمینارهای گوناگون برای معرفی هرچه بیشتر قابلیت‌های اکوتوریسمی حوضه؛
- (۲) آماده‌سازی و توسعه زیرساخت‌های اساسی مانند تابلوهای تبلیغاتی، مستند تصویری، دفترچه راهنمای، مسیرهای مشخص شده، علاوه راهنمایی در بسیاری از مناطق آموزش و انتقال نیازهای دانش اکوتوریسمی و حفاظت از محیط زیست به جامعه محلی برای درک اهمیت سایتها و افزایش آگاهی عمومی؛
- (۳) آموزش و استقرار اکیپ‌های راهنمای بهمنظور بهره‌برداری اصولی از پتانسیل‌های موجود؛
- (۴) بهسازی منابع آبی شامل چشمه‌ها، قنوات و منابع آب سطحی برای استفاده بهینه‌تر گردشگران از ظرفیت منابع آب حوضه؛
- (۵) بهسازی و بازسازی مکان‌های تاریخی و مذهبی، قلعه‌های قدیمی، خانه‌های تاریخی و فضاهای باز گردشگری گسترشده؛
- (۶) ایجاد زیرساخت‌های لازم و احداث مراکز خدماتی و استفاده از پتانسیل بخش خصوصی در این راستا.

مناطق با جذابیت ضعیف با میزان گسترش حدود ۲۹ درصد مساحت منطقه (شکل ۱۴) عمدها در شمال غرب و جنوب غرب حوضه گسترش دارد و به صورت لکه‌هایی نیز در سایر مناطق حوضه ملاحظه می‌شود (شکل ۱۳). در این منطقه، مرتع ضعیف و کوهستانی بدون چشم‌اندازهای در خور توجه همراه با شب و دره‌های پرشده از واریزهای خردمنگی و با منابع آبی به مراتب کمتر از دو منطقه یادشده به دلیل وجود سازندهای زمین‌شناسی کمتر تراوا، سبب شده که این بخش به لحاظ اکوتوریسمی جذابیت کمتر داشته باشد.

پیشنهادها

با وجود پتانسیل بالای اکوتوریسم در سطح حوضه مدنظر و شاخص بودن روستای تاریخی ابیانه، متأسفانه اقدامات اساسی برای معرفی مناطق تفرجگاهی و حفظ میراث‌های طبیعی و انسانی انجام نشده است. برای حفظ این موهبت‌ها توجه بیشتر مسنولان و جامعه محلی و بازدیدکنندگان ضروری است. در این راستا، پیشنهادهای ذیل ارائه می‌شود:

استفاده از سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی،
شهرستان رفسنجان، استان کرمان، فصل نامه علمی -
پژوهشی گردشگری و توسعه، ۴۹، ۲۱۵-۲۳۰.

خلیلی، زینب و اولادی، جعفر (۱۳۹۵). تأثیر فاکتورهای غیراکولوژیک در ارزیابی توان طبیعت‌گردی با استفاده از GSS. مطالعه موردی: سامان عرفی قلعه پاوه. پژوهش محیط زیست، ۱۴، ۱۶۸-۱۸۰.

Zahedi, Shams-e Sadat (۱۳۸۶). اصول اکوتوریسم (با تأکید بر محیط زیست). دانشگاه علامه طباطبائی.

سازمان جهاد کشاورزی و دانشگاه شهید بهشتی (۱۳۹۸). طراحی آگراکوسیستمی روستایی بر مبنای الگوی کشت و مبتنی بر ارزیابی توان اکولوژیکی و ظرفیت برد محیطی مناطق برنامه‌ریزی استان اصفهان، گزارش پیشرفت طرح با عنوان «تعیین توان اکولوژیک با استفاده از مدل مناسب؛ ارزیابی توان اکولوژیکی مناطق برنامه‌ریزی استان اصفهان با استفاده از روش ارزیابی چندمعیاره و فازی‌سازی»، دانشگاه شهید بهشتی، معاونت پژوهشی و فناوری، پژوهشکده علوم محیطی.

شایان، سیاوش و پارسایی، اسماعیل (۱۳۸۶). امکان سنجی نواحی مستعد توسعه اکوتوریسم در استان کهکیلویه و بویراحمد. فصل نامه مدرس علوم انسانی، ۱۱، ۴۱-۱۸۹.

شجاعی، مسلم، تراب احمدی، مریگان و منزوی، مهشید (۱۳۹۲). ارزیابی توانمندی پنهانه‌های مستعد طبیعت‌گردی، مطالعه موردی: استان قم. مجله آمایش جغرافیایی فضایی، ۹۳، ۶۹-۸۲.

صفاری، امیر و قنواتی، عزت‌الله (۱۳۹۱). شناسایی پنهانه‌های مستعد توسعه اکوتوریسم در شهرستان کازرون، نشریه تحقیقات کاربرد جغرافیایی، ۲۶، ۲۲۷-۱۴۷.

کارگر، بهمن (۱۳۹۳). راهبردهای برنامه‌ریزی جهت دستیابی به توسعه پایدار گردشگری با استفاده از تکنیک SWOT، مطالعه موردی: روستای ابیانه، فصل نامه علمی - پژوهشی اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، ۲۲، ۹۰-۷۴.

کیانی سلمی، صدیقه، موسوی، سید حجت و یگانه دستگردی، پریسا (۱۳۹۶). برنامه‌ریزی مکانی و امکان سنجی نواحی مستعد طبیعت‌گردی با نگرش آمایش سرزمین، مطالعه موردی: استان چهارمحال و بختیاری. فصل نامه علمی - پژوهشی اطلاعات جغرافیایی سپهر، ۲۶، ۱۰۲-۲۲۸.

سیاست‌گذاری

بدین‌وسیله ما مؤلفین از اساتید محترم گروه برنامه‌ریزی محیط زیست دانشگاه تهران، اساتید و کارشناسان محترم پژوهشکده حفاظت خاک آبخیزداری کشور، اداره هواشناسی کشور، شرکت تحقیقات منابع آب وزارت نیرو، سازمان نقشه‌برداری کشور، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، نماینده محترم وزارت میراث فرهنگی و گردشگری استان اصفهان (پیگاه میراث در روستای ابیانه) و بنیاد مسکن انقلاب اسلامی که زمینه انجام این تحقیق را تسهیل کردند، تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

بزم آرا بلشتی، مریم، توکلی، مرتضی و جعفرزاده، کاوه (۱۳۹۶). ارزیابی پنهانه‌های توسعه اکوتوریسم در مناطق حفاظت‌شده، مطالعه موردی: منطقه حفاظت‌شده خاییز. مجله برنامه‌ریزی و آمایش فضایی، ۲۱، ۹۵-۱۱۸.

بیژنی، علی، بهزاد، اردوان و نادری‌فر، حمیدرضا (۱۳۹۶). تحلیل پنهانه‌های اکوتوریسمی با استفاده از مدل های AHP و TOPSIS (مطالعه موردی: حوضه آبخیز سیاهرود، روبار، استان گیلان، ایران. فصلنامه علمی - پژوهشی جغرافیا (برنامه‌ریزی منطقه)، ۸، ۹۳-۱۰۳.

پیروان، حمیدرضا و پیروان، ملیکا (۱۳۹۵). معرفی و ارزیابی پتانسیل ژئومورفوسایت‌های دره روستای تاریخی ابیانه جهت توسعه گردشگری طبیعت‌گرا به روش رینارد توسعه‌داده شده. سومین همایش بین‌المللی و ششمین همایش ملی گردشگری جغرافیا و محیط‌زیست پایدار.

پیروان، حمیدرضا و پرهمت، جهانگیر (۱۳۹۵). کارش بازدید علمی از منطقه ابیانه، پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری کشور.

پیرمحمدی، زیبا، فقیهی، جهانگیر، زهدی امیری، قوام‌الدین و شریفی، مرتضی (۱۳۸۹). ارزیابی توان زیست محیطی مناسب با رویکرد طبیعت‌گردی در جنگل‌های زاگرس، مطالعه موردی: سامان عرفی چم حاجی جنگل کاکارضا، لرستان. فصل نامه علمی - پژوهشی تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، ۱۸، ۱۳۰-۲۴۱.

حسینجانی‌زاده، مهدیه، حسن‌زاده، رضا، هنرمند، مهدی، و ناصری، فرزین (۱۳۹۹). بررسی پتانسیل ژئوتوریسم با

- Ayalew, L., & Yamagishi, H. (2005). The application of GIS-based logistic regression for landslide susceptibility mapping in the Kakuda-Yahiko Mountains, Central Japan. *Geomorphology*, 65(1-2), 15-31.
- Laurance, W. F., Alonso, A., Lee, M., & Campbell, P. (2006). Challenges for forest conservation in Gabon, Central Africa. *Futures*, 38(4), 454-470.
- Mura, P., & Wijesinghe, S. N. (2020). Critical theories in tourism- a systematic literature review. *Tourism Geographies*. <https://doi.org/10.1080/14616688.2021.1925733>
- موسوي، سيدحاجت، عباسيان، آسيه و زورمند، پريناز (1396). ارزیابی توان اکولوژی توسعة تغیر متمرکز و گستره اکوتوریسم در شهر رضا، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، ۱۷(۴۶)، ۱۱۹-۱۳۸.
- یمانی، مجتبی، یوسفی، فاطمه، مرادی، انور، عباسی، موسی و برزکار، محسن (1396). پنهانی آمیشی با استفاده از مدل‌های AHP و ANP جهت توسعه گردشگری، مطالعه موردی شهرستان اشنویه، فصلنامه علمی پژوهشی اطلاعات جغرافیایی سپهر، ۲۶(۱۰۲)، ۱۹-۳۴.

